

The Holy See

Poruka Svetoga Oca Franje

za 62. svjetski dan molitve za zvanja

[11. svibnja 2025.]

Hodočasnici nade: dar života

Draga braćo i sestre!

Na ovaj 62. Svjetski dan molitve za zvanja, želim vam uputiti radosni i ohrabrujući poziv da budete hodočasnici nade velikodušno darivajući svoje živote.

Zvanje je dragocjeni dar koji Bog sije u srca, poziv izići iz samih sebe i krenuti putom ljubavi i služenja. A svako zvanje u Crkvi – bilo kao vjernik laik ili u zaređenoj službi ili u posvećenom životu – znak je nade koju Bog ima za svijet i za svako od svoje djece.

U ovom našem vremenu mnogi se mladi osjećaju izgubljeno kad je riječ o njihovoj budućnosti. Često doživljavaju nesigurnost u vezi budućeg zaposlenja i – na još dubljoj razini – duboku krizu identiteta, krizu smisla i vrijednosti, koju konfuzija koja vlada u digitalnom svijetu samo dodatno produbljuje. Nepravedan odnos prema siromašnima i ranjivima, ravnodušnost egoističnog društva blagostanja i ratna nasilja ugrožavaju planove za dobar život koje njeguju u srcima. No, Gospodin, koji poznaje čovjekovo srce, ne ostavlja nas same u neizvjesnosti, već, štoviše, želi u svakome od nas probuditi svijest da smo ljubljeni, pozvani i poslani kao hodočasnici nade.

Stoga smo mi odrasli članovi Crkve, a posebno pastiri, pozvani prihvatiti i pratiti nove naraštaje u njihovu zvanju i pomagati im da spoznaju vlastiti poziv. A vi mladi pozvani ste u tome imati glavnu riječ, odnosno biti protagonisti toga zajedno s Duhom Svetim, koji u vama budi želju da svoj život učinite darom ljubavi.

Prigrлити vlastito zvanje

Dragi mladi, »vaša mladost nije "međuvrijeme". Vi ste *sada* Božji« (posinod. apost. pob. *Christus vivit*, 178). Prije nego je potrebno da budu svjesni toga da dar života zahtijeva velikodušan i vjeran odgovor. Pogledajte mlade svece i blaženike koji su se radosno odazvali Gospodinovu pozivu: svetu Ružu Limsku, svetog Dominika Savija, svetu Tereziju od Djeteta Isusa, svetoga Gabrijela od Žalosne Gospe, blažene – koji će uskoro biti proglašeni svetima – Carla Acutisa i Pier Giorgia Frassatija i mnoge druge. Oni su svoj poziv doživljavali kao put koji vodi prema istinskoj sreći, u odnosu sa živim Isusom. Kad slušamo njegovu riječ, u nama srce gori (usp. *Lk* 24, 32) i osjećamo želju posvetiti svoj život Bogu! Tada se u nama budi želja da otkrijemo način života u kojem ćemo uzvratiti ljubav kojom nas je On prvi ljubio.

Svaki poziv, jednom kad se spozna u dubini srca, rađa odgovorom kao unutarnjim poticajem na ljubav i služenje, kao izvor nade i ljubavi, a ne kao težnja za samopotvrđivanjem. U Božjem planu za radost svakog muškarca i žene, koji su svi osobno pozvani dati svoj život za druge (usp. apost. pob. *Evangelii gaudium*, 268), poziv i nada se, dakle, isprepliću. Mnogo je mladih koji nastoje spoznati put na koji ih Bog poziva: neki spoznaju – često sa udivljenjem – poziv na svećeništvo ili na posvećeni život; drugi, opet, otkrivaju ljepotu poziva na bračni i obiteljski život, kao i na zalaganje za opće dobro i svjedočenje vjere među prijateljima i poznanicima.

Svaki poziv oduhovljava nada, koja se pretače u pouzdanje u Božju providnost. Za kršćanina je nada mnogo više od pukog ljudskog optimizma: to je, radije, sigurnost ukorijenjena u vjeri u Boga, koji djeluje u povijesti svake osobe. I na taj način zvanje sazrijeva u svakodnevnom nastojanju oko vjernosti evanđelju, u molitvi, razlučivanju i služenju.

Dragi mladi, nada u Boga ne razočarava, jer On vodi svaki korak onih koji se u njega uzdaju. Svijet treba mlade koji su hodočasnici nade, koji hrabro posvećuju svoj život Kristu, puni radosti što su njegovi učenici misionari.

Spoznati vlastito zvanje

Otkrivanje vlastitog poziva događa se putem duhovnog razlučivanja. Taj put nikada ne prolazimo sami, nego unutar kršćanske zajednice i zajedno s njom.

Dragi mladi, svijet vas tjera da donosite ishitrene odluke, izlaže vas u vašim danima neprestanoj buci, sprječavajući vas da iskusite tišinu otvorenu Bogu, koji govori čovjekovu srcu. Imajte hrabrosti zastati, osluhnuti što vam srce govori i pitati Boga o njegovim snovima za vas. Molitvena šutnja je prije nego potrebna da bismo razabrali Božji poziv u posebnim okolnostima našega života i svjesno i slobodno na njega odgovorili.

Sabranost nam pomaže shvatiti da svi možemo biti hodočasnici nade ako svoj život učinimo darom, posebno u služenju onima koji žive na materijalnim i egzistencijalnim periferijama svijeta. Onaj tko sluša Božji poziv ne može se oglušiti na vapaj tolike naše braće i sestara koji se osjećaju

isključenima, ranjenima i napuštenima. Svaki poziv otvara poslanju biti Kristova prisutnost tamo gdje su svjetlo i utjeha najpotrebniji. Na poseban su način vjernici laici, svojim predanim zalaganjem u društvu i vlastitom zvanju, pozvani biti “sol, svjetlo i kvasac” Božjeg kraljevstva.

Praćenje zvanja

U tom kontekstu, oni koji su uključeni u pastoral zvanja i u službi su zvanja, a posebno oni koji su zaduženi za duhovno praćenje, ne bi se trebali bojati pratiti mlade s nadom i strpljivim povjerenjem Božje pedagogije. Radi se o tome da trebaju za njih biti oni koji su sposobni saslušati ih i primati ih s poštovanjem; oni u koje se mladi mogu pouzdati, mudri vodiči, spremni pomoći im i pažljivo prepoznavati Božje znakove na njihovu putu.

Pozivam stoga da se uložiti trud i napor oko promicanja kršćanskog poziva na raznim područjima ljudskog života i djelovanja, potpomažući duhovnu otvorenost svakog pojedinca Božjem glasom. U tu je svrhu važno da u odgojnim i pastoralnim planovima budu predviđeni odgovarajući prostori za praćenje zvanja.

Crkva treba pastire, redovnike, misionare, supružnike koji znaju s povjerenjem i nadom reći “da” Gospodinu. Poziv nikada nije blago koje ostaje zaključano u srcu, nego raste i jača u zajednici onih koji vjeruju, ljube i nadaju se. A kako nitko ne može sam odgovoriti na Božji poziv, svi trebamo molitvu i podršku braće i sestara.

Draga braćo i sestre, Crkva je živa i plodna kad rađa novim zvanjima. A svijet, često nesvjesno, traži svjedoke nade, koji će svojim životom naviještati da je nasljedovanje Krista izvor radosti. Nemojmo se dakle umoriti moliti Gospodina da pošalje nove radnike u žetvu svoju, uvjereni da On nastavlja pozivati s ljubavlju. Dragi mladi, vaše nasljedovanje Krista povjeravam zagovoru Marije, Majke Crkve i Majke zvanja. Hodite uvijek kao hodočasnici nade putom evanđelja! Pratim vas svojim blagoslovom i molim vas da molite za mene.

Rim, Poliklinika Gemelli, 19. ožujka 2025.

FRANJO